

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2018. év május hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 1.B.455/2017/43-I. számú ítéletét az I. r. vádlott és a II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 21.760,- (huszonegyezer-hétszázhatvan) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 1.B.455/2017/43-I. számú, 2017. szeptember 26. napján - hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban - kihirdetett ítéletével I.r. és II.r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntettében megállapította. I. rendű vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 170 § (1), (6) bekezdés I. fordulata, míg a II. rendű vádlott esetében a Btk. 164. § (1), (8) bekezdés I. fordulata szerint. Ezért I. rendű vádlottat-mint többszörös visszaesőt - 2 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat 1 év 8 hónap börtönben végrehajtandó - de 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy utóbbi vádlott a büntetés végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett még a bűnjelekről és a büntügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlottak és védőik felmentés végett jelentettek be fellebbezést, amely nem volt alapos.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.838/2017/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta

Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, az új eljárásra előírtakat teljesítette, illetve az előírt bizonyítási kísérlet lefolytatásának mellőzését kellően

megindokolta. Logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlottak tagadásával szemben milyen bizonyítékokra és miként alapította a tényállást. A tényállás megalapozott és kellően megindokolt, okszerű a bűnösségre vont következtetés, törvényes a jogi minősítés és a bűnösségi körülmények értékelése alapján kiszabott büntetés.

A vádlottak a nyilvános ülésen nem jelentek meg, de szabályszerű idézésük miatt távollétük nem volt akadálya az eljárásnak.

A vádlottak védői a nyilvános ülésen fenntartották a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezésüket. Lényegében mindkét védő a történeti tényállás megalapozottságát vitatta, mert álláspontjuk szerint védenek védekezése nem nyert kellő cáfolatot. Álláspontjuk szerint nem történhettek meg az események a tényállásban rögzítettek szerint, a felhasznált bizonyítékok ezt nem támasztották alá, és nem járt el megfelelően az elsőfokú bíróság, amikor a sértett vallomását elfogadta a tényállás alapjául. A II. rendű vádlott védője a vádlottak szándékegységét is vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezések alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírálta. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletben felsorolta, és azokat egyenként, de egymással összevetve összességében is értékelte. Körültekintően vette számba a személyi bizonyítékok össze nem egyeztethető tartalmát és komplexen értékelte, hogy melyik tanú/vádlott előadása mely részében és miért fogadható el, azt milyen egyéb bizonyíték támasztja alá és azt is kellően megindokolta, mit rekeszt ki a bizonyítékok sorából, melyek azok az állítások, amelyek cáfolhatóak, ahol a vallomást tévő szavahihetősége megdőlt.

Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a hatályon kívül helyező végzésben előírtakra és határozott, megfelelő indokát adta annak, hogy miért volt értelmetlen az előírt bizonyítási kísérlet az adott helyzetben. Ezzel az ítéltábla egyetértett és mivel a felhasznált bizonyítékok a megfelelő indokolással együtt teljes zárt logikai láncot alkottak, nem maradtak kétségek és bizonytalanságok, elvarratlan szálak.

Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért nem fogadható el az I. és II. rendű vádlott számos ellentmondást hordozó vallomása, és szembe állította ezt a már jogerősen elítélt 1. sz. tanú vallomásával, a sértett előadásával, amelyet a további bizonyítékok alátámasztottak, támogattak. Azt is megvizsgálta a törvényszék, hogy a sértett vallomását egyetlen bizonyíték sem cáfolja, de észlelte és rögzítette, hogy a sértett főként a tárgyaláson a vádlottak felelősségét csökkenteni igyekezett. A sértett előadását az igazságügyi orvos szakértői vélemény is megerősítette.

A megállapított tényállás hibátlan, logikus mérlegelés eredménye és minden tekintetben hiánytalan és megalapozott, ezért azt nem is érintette a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is.

A vádlottak csoportosan indultak a tetthelyre és egységesen léptek fel a sértett bántalmazása során. Az elsőfokú bíróság ítéletében kiemelte és megindokolta mindazt, amelyből a szándékegységben való cselekvés felől nem maradhatott kétely. A már jogerősen elítélt 1. számú tanú késsel szúrta meg a sértettet, míg az I.r. vádlott ökölütést mért rá, II.r. vádlott pedig a hajánál fogva húzta hátra a sértett fejét. A felülbírálattal érintett két vádlott nemcsak elősegítette a szúrást leadó társát, de

maguk is a bántalmazás szándékával léptek fel, miközben tisztában voltak azzal, hogy 1. számú tanú eszközös, késsel végrehajtott támadást indít a sértett felé.

A bűncselekmény jogi minősítése törvényes, és helyes az anyagi jogi szabályok alkalmazása is. Az I. rendű vádlott esetében az elkövetéskor hatályos törvény a kedvezőbb, mivel a jelenlegi szabályok miatt kizárt lenne a feltételes szabadság kedvezményéből többszörös visszaesői minősége miatt. Ellenben a II. rendű vádlottal szemben a Btk. 2. §-ban rögzített főszabálytól való eltérést az indokolta, hogy a jelenleg hatályos törvény kedvezőbb a feltételes szabadság mértéke miatt a büntetés utólagos végrehajtása esetére.

Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabásakor irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket, mindezt rögzítette az ítéletben és az igen jelentős időmúlás miatt tetтарыos büntetést szabott ki. A nyolc éves időmúlás kellő okot adott arra, hogy a többszörös visszaeső I.r. vádlottat a büntetési tételkeret alsó határát nem sokkal meghaladó büntetéssel szankcionálja, míg a büntetlen előéletű II. rendű vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kerüljön kialakításra a büntetés mértéke.

Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben is helyesen döntött.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az államra terhelte az ítéletábra, mivel az eljárás megismétlésére nem a vádlottakra visszavezethető okból került sor.

Budapest, 2018. év május hó 3. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Mató Ágnes s.k. . Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.455/2017/43-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 1.Bf.292/2017/8. számú végzése folytán a kihirdetés napján az I. rendű és a II. rendű vádlottal szemben jogerős és a II. rendű vádlott büntetése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. év május hó 3. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő